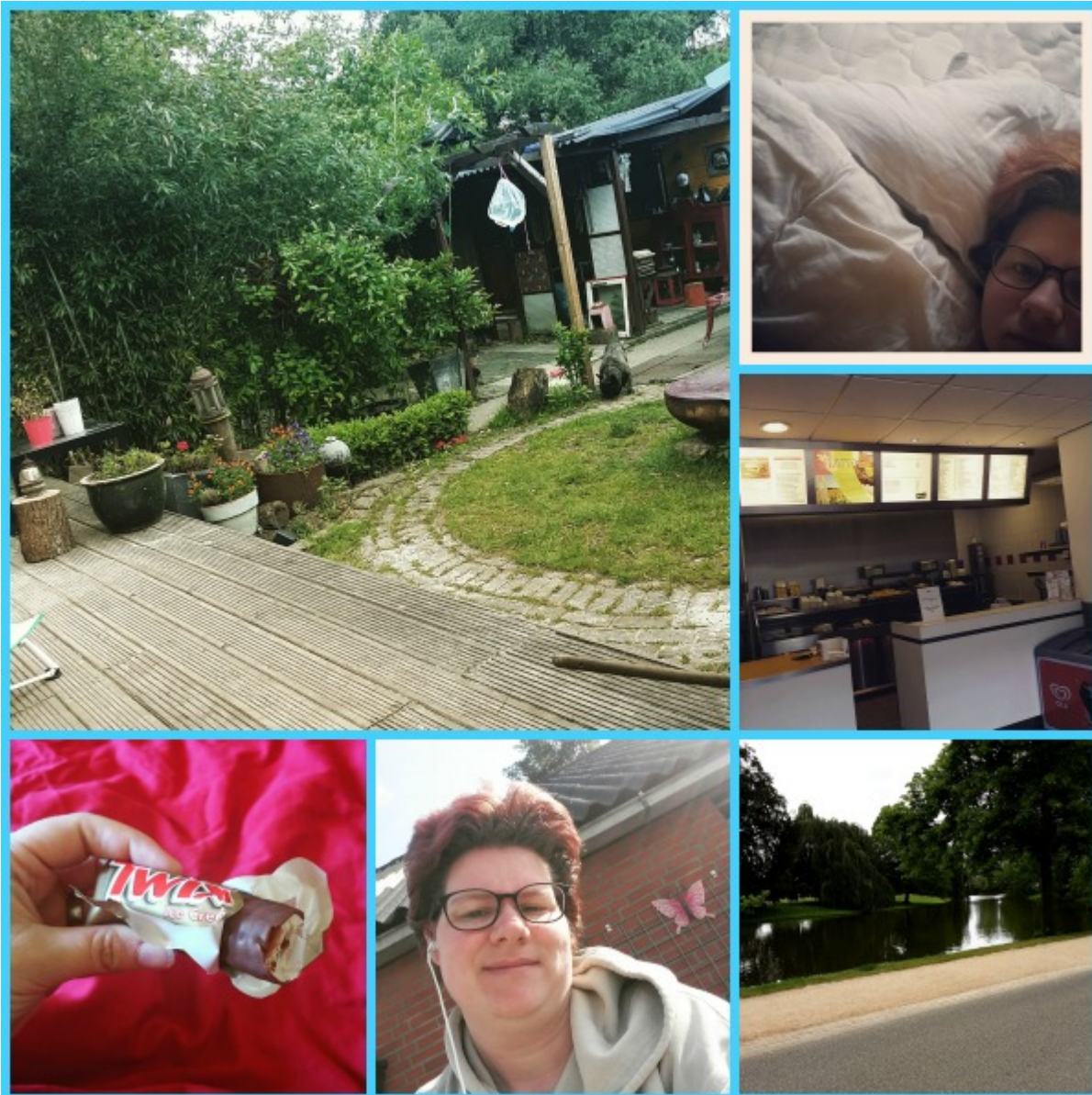

Take a look at my life 25

Heb aardig wat beleefd de afgelopen week. Een week met vele gesprekken op emotionele vlak. Ben weer druk bezig met verwerken van Daan. Helaas komt er dan ook bij kijken dat ik amper slaap. Als ik een paar uur in de afgelopen week geslapen heb is dat veel. Heb echt gewoon vijf nachten wakker gelegen. Mijn hoofd draait over uren. Met vele plannen, maar ook met verdrietige gedachten. Wat is het lang geleden dat ik ineens zoveel contacten op heb gedaan, nee dit keer niet online maar echt in real life. Was even vergeten hoe fijn dat kan zijn. Ik begin me iets minder eenzaam te voelen in het gevoel waar ik in zit. Om het verdriet om Daan. Ik wordt eindelijk begrepen...

*Maandag vandaag had ik weer de drang om naar het kleine paradijsje te gaan waar ik de zondag voor het eerst kwam. Die avond dacht ik echt nooit meer terug te gaan, zo moeilijk heb ik het ervaren. Een plek waar ik begrepen word. Een plek waar je lotgenoten kan treffen. Dit huis met mooie tuin is een plek waar de eigenaresse vrouwen opvangt die of een ziek kindje hebben of een kindje verloren hebben. Deze dag kwam ik heel anders binnen en het voelde gewoon goed. Naar deze plek ben ik al die tijd op zoek geweest.

*Dinsdag ook vandaag ben ik weer terug gegaan naar diezelfde plek. Ik was eigenlijk uitgenodigd voor een workshop, maar die ging helaas niet door. Maar het geeft niet. Ik heb een andere mama ontmoet die haar kindje verloren is en even mee zitten praten. Later die middag nog met een hele lieve vrouw gepraat

die daar de workshop zou doen. Ik merk nu echt dat ik het niet meer alleen hoef te doen. In de avond lekker op bed liggen en een ijsje eten.

*Woensdag heerlijk weer was het, en ik mocht weer aan het werk op de kinderboerderij. Maar ik heb meer genoten van in het zonnetje zitten. Ach we waren met zoveel dus waren we ook snel klaar. Mijn standaard taak is tegenwoordig de ezels veld en hok schoonmaken.

*Donderdag na lang heb ik mijn vader weer gezien, we hadden veel uit te praten. Het was fijn om even dingen uit te spreken die al heel lang dwars zitten bij me. Zelfs zijn we heel even bij Daan langs geweest, want dat had hij ook nog helemaal niet gezien.

*Vrijdag s,morgens op tijd me bed uit om naar de yoga les te gaan. Wat was het dit keer een fijne les. Helaas na de ontspanning moest ik best wel even opschieten. De les duurt tot 12.00 maar loopt altijd net even uit. Maar om 12.30 had ik een afspraak bij mijn psycholoog. Dat is op de weg terug naar huis. Heb alleen snel me spullen gepakt en me dus niet omgekleed, snel de fiets gepakt en erheen gefietst. Ik was mooi op tijd. Maar dat doe ik nooit weer erna afspreken, dan toch maar voor die tijd zoals de keren ervoor. Maar omdat ik heb gesproken over wat me is overkomen in het paradijsje zoals ik het noem, wilt ze graag dat ik daar het ga verwerken. Daar ben ik meer gebaad bij vind ze dan bij haar. Nu heeft ze me vier weken gegeven om uit te zoeken of dit echt de juiste weg is voor me. Dus pas over vier weken weer een nieuwe afspraak bij mijn psycholoog. S,avonds heb ik nog even samen met mijn man de boodschappen gedaan.

*Zaterdag man lief overwerken, zo kon ik nog even een dagje naar het paradijsje. Veel gesproken met mijn vriendin die daar voorlopig even is. Ook nog even geholpen met visitekaartjes voor haar maken en de was opvouwen. Ze is daar het hele huis aan het opruimen en schoonmaken voor de eigenaresse. Weer terug naar huis fietsen, want ben nu voor het eerst erheen geweest op de fiets. Thuis kreeg ik trek en ben ik even een lekker broodje bij de snackbar gaan halen.

*Zondag eindelijk weekend voor mijn mannetje, ook maar voor even want hij gaat de nachtdienst in. Ik heb een thuis dagje. Heb even het bed afgehaald wasjes gedraaid en opgeruimd. De slaapkamer even schoon gemaakt. En natuurlijk moest ook het bed weer opgemaakt worden.